ÉPÍTÉSI ÉS BERUHÁZÁSI MINISZTÉRIUM

KULTURÁLIS JAVAK BIZOTTSÁGA

141. ÜLÉS

2022. JÚLIUS 7.

Az ülés napirendje (1/2)

1. ***Huszár Vilmos (Budapest, 1884 – Hierden, 1960): Ülő női figura, 1917-1918 körül (kerámia, égetett, mázas, magasság: 22 cm, jelezve: hátoldalon, máz alatt: „V. HUSZAR", műtárgy-nyilvántartási azonosító: 328154) címen nyilvántartott iparművészeti alkotás védetté nyilvánítása***
2. ***Latin és német nyelvű különféle iratok szövegének másolatait tartalmazó kötet, 1672-1797 (Papír, kézírás, bőr, réz vaknyomással díszített egészbőr kötésben, a bőrkötésen a gerinc mellett 3 cm alul és felül 4 cm szélességű réz szegecsekkel megerősített rézlemez, valamint 2-2 rézcsat bőr szalaggal, 928 oldal. Proveniencia: Egyházi levéltár illetékességi körébe tartozott, korábbi őrzőhelyeként a Szepesi Püspökség Levéltára vagy a Nagyszombati Érseki Levéltár feltételezhető. Jelenleg a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-dunántúli Bűnügyi Igazgatóság által lefoglalva. Műtárgy-nyilvántartási azonosítószám: 328969) címen nyilvántartott levéltári dokumentum védetté nyilvánítása***
3. ***Prothocollum officii vicarialis, 1763-1764 (Papír, kézírás, gerincén aranyozott ornamentikával, borítóján vaknyomással díszített egészbőr kötésben, 1-290. számozott oldal + 14 oldal index + 10 üres oldal, továbbá 1-1319. számozott oldal + 43 oldal index. Proveniencia: Jelenleg a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-dunántúli Bűnügyi Igazgatóság által lefoglalva. Műtárgy-nyilvántartási azonosítószám: 328968) címen nyilvántartott levéltári dokumentum védetté nyilvánítása***
4. ***Helmuth Gáspár (Újvároska, 1718 – Nagyszombat, 1807) stomfai plébános, alesperes latin nyelvű, saját kezű levele Szentilonay József (Pápa, 1693 körül – Nagyszombat, 1769) arbei püspök, pankotai apát, szentgyörgyi prépost, nagyszombati plébános, érseki általános helynök részére. Kelt: Stomfa, 1756. január 12. (Papír, viasz, kézírás, 1 fólio, 1 beírt oldal, jelzet: Capsa 2. Fasc 20. és FE. 16. No. 43. Hozzá tartozik: Helmuth vörös viaszpecsétjével lezárt boríték. A borítékra rávezették a beérkezés dátumát (1756. január 15.) és a levél tartalmának rövid kivonatát. Proveniencia: Jelenleg a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-dunántúli Bűnügyi Igazgatóság által lefoglalva. Műtárgy-nyilvántartási azonosítószám: 328967) címen nyilvántartott levéltári dokumentum védetté nyilvánítása***
5. ***Weöres Sándor (Szombathely, 1913 – Budapest, 1989) autográf levele ismeretlenhez, "Kedves Mester" megszólítással. Kelt: Csönge, 1930. április 15. (papír, tinta, kézírás, 53 p., műtárgy-nyilvántartási azonosítószám: 327070, proveniencia: Központi Antikvárium 147. árverés 64. tétel 2018. június 1.) címen nyilvántartott könyvtári dokumentum védetté nyilvánítása***
6. ***Weöres Sándor (Szombathely, 1913 – Budapest, 1989) "Aludni" című versének autográf, aláírt kézirata Keltezés nélkül. (papír, tinta, kézírás, 1 oldal tartalma: két versszak, nyolc sor, műtárgy-nyilvántartási azonosítószám: 322200, proveniencia: Krisztina Antikvárium 38. árverés 309. tétel 2016. április 23.) címen nyilvántartott könyvtári dokumentum védetté nyilvánítása***
7. ***Weöres Sándor (Szombathely, 1913 – Budapest, 1989) "Édeske, mérhetetlenül szeretlek" kezdetű autográf levéltervezete és a "Kék szeméből virrad rám fénylő szeme" kezdetű autográf vers kézirata. Keltezés nélkül (papír, tinta, ceruza, kézírás, 2 oldal, műtárgy-nyilvántartási azonosítószám: 322201, proveniencia: Krisztina Antikvárium 38. árverés 310. tétel 2016. április 23.) címen nyilvántartott könyvtári dokumentum védetté nyilvánítása***

Az ülés napirendje (2/2)

6. *Weöres Sándor (Szombathely, 1913 – Budapest, 1989) "Édesem, köszönöm leveledet" kezdetű autográf levéltervezete, továbbá a "Barátom, tudok arról az aljasságról, amit elkövettél" kezdetű levéltervezete, továbbá az "Igen bíztam a Mindenható Istenben" kezdetű versfordítása és a "Fény, te égi tébolyulat" kezdetű verse. Keltezés nélkül. (papír, tinta, ceruza, kézírás, 4 oldal) műtárgy-nyilvántartási azonosítószám: 322202, proveniencia: Krisztina Antikvárium 38. árverés 311. tétel 2016. április 23.) címen nyilvántartott könyvtári dokumentum védetté nyilvánítása*
7. *Weöres Sándor (Szombathely, 1913 – Budapest, 1989) "Soha" címmel és "Bármennyire is eltaszítva örök körülmények közé / Egy hajótörés mélyéből" alcímmel induló autográf kézirata. Keltezés nélkül. (papír, ceruza, kézírás, 20 oldal, műtárgy-nyilvántartási azonosítószám: 322203, proveniencia: Krisztina Antikvárium 38. árverés 316. tétel 2016. április 23.) címen nyilvántartott könyvtári dokumentum védetté nyilvánítása*
8. *Weöres Sándor (Szombathely, 1913 – Budapest, 1989) "Szívemből tépem ezt a dalt, / mint Reviczky, ne hidd, hogy élek" kezdetű versének autográf kézirata. Keltezés nélkül. (papír, ceruza, kézírás, 2 oldal, műtárgy-nyilvántartási azonosítószám: 322204, proveniencia: Krisztina Antikvárium 38. árverés 317. tétel 2016. április 23.) címen nyilvántartott könyvtári dokumentum védetté nyilvánítása*
11. *Weöres Sándor (Szombathely, 1913 – Budapest, 1989) saját kézzel írt "Verstanának" "Dactylus, anapaestus, prokeleus–matikus és molossus" kezdetű 8. lapjának autográf kézirata. Kelt: 1956. június 3.) (papír, tinta, kézírás, 1 oldal) Keltezés nélkül. (papír, tinta, kézírás, 1 oldal, műtárgy-nyilvántartási azonosítószám: 322205, proveniencia: Krisztina Antikvárium 38. árverés 318. tétel 2016. április 23.) címen nyilvántartott könyvtári dokumentum védetté nyilvánítása*
12. *Fordító: Weöres Sándor (Szombathely, 1913 – Budapest, 1989): Percy Bysshe Shelley (1792-1822) Prometheus szabadulása című dráma – részlet, 1985 előtt (papír, tinta, kézírás, gépelt, 53 p. műtárgy-nyilvántartási azonosítószám: 327671, proveniencia: Honterus Antikvárium 103. árverés 264. tétel 2019. december 4.) címen nyilvántartott könyvtári dokumentum védetté nyilvánítása*
13. *Fordító: Weöres Sándor (Szombathely, 1913 – Budapest, 1989): Percy Bysshe Shelley: Prometheus szabadulása. Lírai dráma négy felvonásban. [A teljes dráma.] (papír, tinta, kézírás, gépelt, 102 lap, műtárgy-nyilvántartási azonosítószám: 327672, proveniencia: Honterus Antikvárium 103. árverés 265. tétel 2019. december 4.) címen nyilvántartott könyvtári dokumentum védetté nyilvánítása*
14. *Fordító: Weöres Sándor (Szombathely, 1913 – Budapest, 1989): Percy Bysshe Shelley: A megszabadított Prometheus. A dráma gépelt kéziratoldalai Weöres Sándor kisebb javításaival. (papír, tinta, gépelt, kézírás, 26 gépelt lap, műtárgy-nyilvántartási azonosítószám: 327673, proveniencia: Honterus Antikvárium 103. árverés 266. tétel 2019. december 4.) címen nyilvántartott könyvtári dokumentum védetté nyilvánítása (második tárgyalás)*

1) Huszár Vilmos (Budapest, 1884 – Hierden, 1960): Ülő női figura, 1917-1918 körül

(kerámia, égetett, mázas, magasság: 22 cm, jelezve: hátoldalon, máz alatt: „V. HUSZAR")

1) Huszár Vilmos (Budapest, 1884 – Hierden, 1960): Ülő női figura, 1917-1918 körül
(kerámia, égetett, mázas, magasság: 22 cm, jelezve: hátoldalon, máz alatt: „V. HUSZAR”)

2) Latin és német nyelvű különféle iratok szövegének másolatait tartalmazó kötet, 1672-1797
(Papír, kézírás, bőr, réz vaknyomással díszített egészbőr kötésben, a bőrkötésen a gerinc mellett 3 cm alul és felül 4 cm szélességű réz szegecsekkel megerősített rézlemez, valamint 2-2 rézcsat bőr szalaggal, 928 oldal)

2) Latin és német nyelvű különféle iratok szövegének másolatait tartalmazó kötet, 1672-1797

(Papír, kézírás, bőr, réz vaknyomással díszített egészbőr kötésben, a bőrkötésen a gerinc mellett 3 cm alul és felül 4 cm szélességű réz szegecsekkel megerősített rézlemez, valamint 2-2 rézcsat bőr szalaggal, 928 oldal)

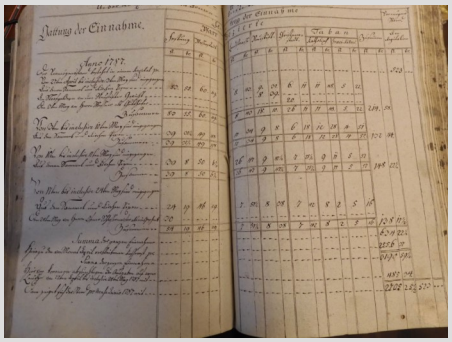

3) Prothocollum officii vicarialis, 1763-1764 (Papír, kézírás, gerincén aranyozott ornamentikával, borítóján vaknyomással díszített egészbőr kötésben, 1-290. számozott oldal + 14 oldal index + 10 üres oldal, továbbá 1-1319. számozott oldal + 43 oldal index)

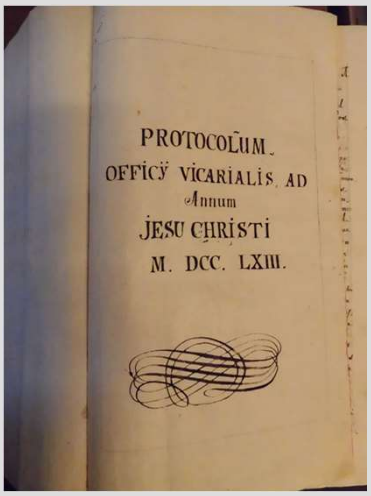

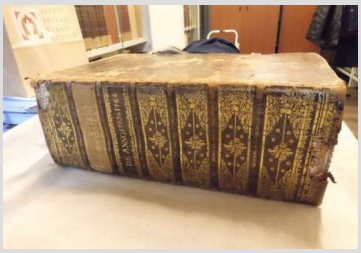

3) Prothocollum officii vicarialis, 1763-1764 **(Papír, kézírás, gerincén aranyozott ornamentikával, borítóján vaknyomással díszített egészbőr kötésben, 1-290. számozott oldal + 14 oldal index + 10 üres oldal, továbbá 1-1319. számozott oldal + 43 oldal index)**

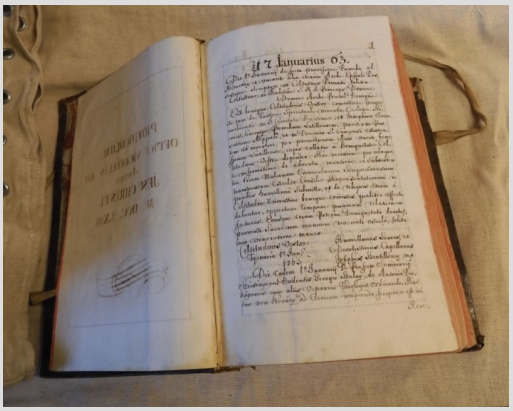

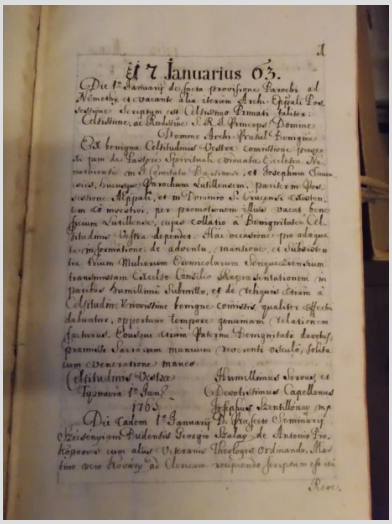

4) Helmuth Gáspár (Újváros, 1718 – Nagyszombat, 1807) stomfai plébános, alesperes latin nyelvű, saját kezű levele Szentilonay József (Pápa, 1693 körül – Nagyszombat, 1769) arbei püspök, pankotai apát, szentgyörgyi prépost, nagyszombati plébános, érseki általános helynök részére. Kelt: Stomfa, 1756. január 12. **(Papír, viasz, kézírás, 1 fólio, 1 beírt oldal, jelzet: Capsa 2. Fasc 20. és FE. 16. No. 43. Hozzá tartozik: Helmuth vörös viaszpecsétjével lezárt boríték.)**

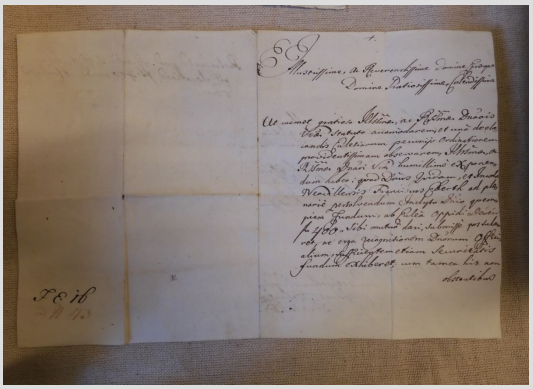

5) Weöres Sándor (Szombathely, 1913 – Budapest, 1989) autográf levele ismeretlenhez, "Kedves Mester" megszólítással. Kelt: Csönge, 1930. április 15. (papír, tinta, kézírás, 53 oldal)

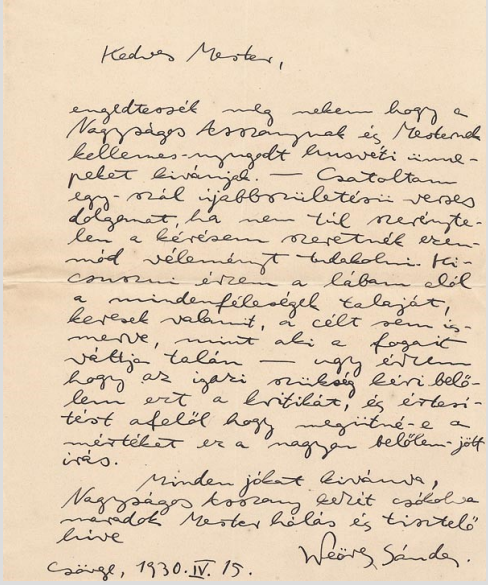

Kedves Mester,

engedtessék meg nekem hogy a Nagyságos Asszonynak és Mesterek kellemes-nyugodt húsvéti ünnepeket kívánjak. — Csatoltam egy-csál újabb írásai verses dolgaimat, ha nem túl szerénytelen a kérésem szeretnék ezekről véleményt hallani. Kicsorzni érzem a lábam alól a mindenféleségek talaját, keresek valamit, a célt sem ismerve, mint aki a fogait váltja talán — úgy érzem hogy az igazi szükség kéri belőlem ezt a kritikát, és értesítést afelől hogy megütné-e a mértéket ez a magam belőlem-jött írás.

Minden jókat kívánva, Nagyságos kosszony kezét csókolva maradok Mester hálás és tisztelő híve

Weöres Sándor.

Csönge, 1930. IV. 15.

6) Weöres Sándor (Szombathely, 1913 – Budapest, 1989) "Aludni" című versének autográf, aláírt kézirata Keltezés nélkül (papír, tinta, kézírás, 1 oldal)

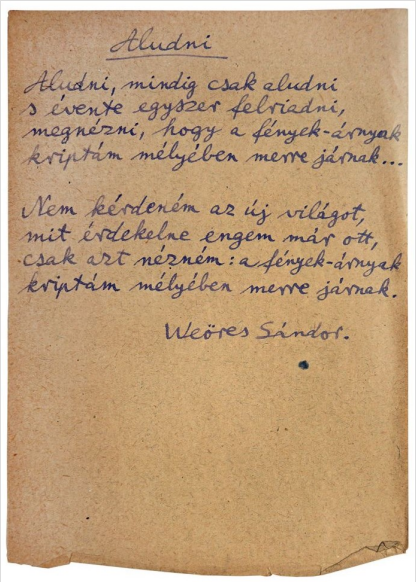

Aludni

Aludni, mindig csak aludni
s évente egyszer felriadni,
megnézni, hogy a fények-árnyak
kriptám mélyében merre járnak...

Nem kérdeném az új világot,
mit érdekelne engem már ott,
csak azt nézném: a fények-árnyak
kriptám mélyében merre járnak.

Weöres Sándor.

7) Weöres Sándor (Szombathely, 1913 – Budapest, 1989) "Édeske, mérhetetlenül szeretlek" kezdetű autográf levéltervezete és a "Kék szeméből virrad rám fénylő szeme" kezdetű autográf vers kézirata. Keltezés nélkül (papír, tinta, ceruza, kézírás, 2 oldal)

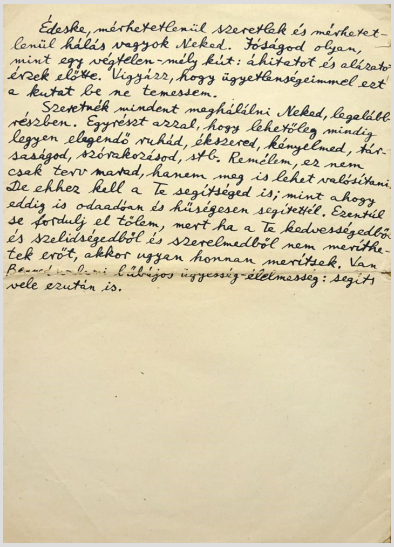

Édeske, mérhetetlenül szeretlek és mérhetetlenül hálás vagyok Neked. Fóságod olyan, mint egy végtelen-mély kút: áhítatot és alázatot érzek előtte. Vigyázz, hogy ügyetlenségeimmel ezt a kutat be ne temessem.

Szeretnék mindent meghálálni Neked, legalább részben. Egyrészt azzal, hogy lehetőleg mindig legyen elegendő ruhád, ékszered, kényelmed, tisztaságod, szórakozásod, stb. Remélem, az nem csak terv marad, hanem meg is lehet valósítani. De ehhez kell a Te segítségeid is; mint ahogy eddig is odaadóan és hűségesen segítettél. Ezentúl se fordulj el tőlem, mert ha a Te kedvességedből és szeretetedből és szerelmedből nem meríthetek erőt, akkor ugyan honnan meríthek. Van ~~Benned valami~~ hűbájos ügyesség-élelmesség: segíts vele ezután is.

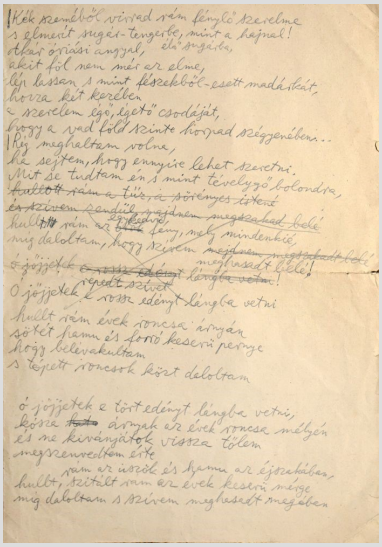

Kék szeméből virrad rám fénylő szeleme
s elment nagy-tengerbe, mint a hajnal!
óriási angyal, élő angyala,
akit fel nem mér az elme,
lép lassan s mint fészekből-esett madárkát,
hozza kit kezében
a szerelem egy, égető csodáját,
hogy a vad föld szinte horpad szégyenében...
Rá meghaltam volna,
ha sejtem, hogy ennyire lehet szeretni.
Mit se tudtam én s mint tévelygő bolondja,
~~hullott rám a tűz a sötétes istent~~
~~és szívem szendül, ugatnám megszabad belé~~
hullott rám az ~~[illegible]~~ égő, nagy mindenkié,
míg dalottam, hogy szívem ~~meghalt megfuladt belé~~
megfuladt belé!
~~ó jöjjetek a szívemet lángba vetni~~
ó jöjjetek ~~a szívemet~~ égett szívet lángba vetni!
hullt rám évek rónsa árnyán
sötét fanu és forró keserű perege
hogy belevakultam
s tépett rónsok közt dalottam

ó jöjjetek a tűrtedényt lángba vetni,
kőre ~~tudo~~ árnyak az évek rónsa mélyén
és ne kivánjátok vissza tőlem
messzenveltem élte
rám az ősök és hanu az éjszakában,
hullt, szitált rám az évek keserű mége
míg dalottam s szívem meghasadt magában

8) Weöres Sándor (Szombathely, 1913 – Budapest, 1989) "Édesem, köszönöm leveledet" kezdetű autográf levéltervezete, továbbá a "Barátom, tudok arról az aljasságról, amit elkövettél" kezdetű levéltervezete, továbbá az "Igen bíztam a Mindenható Istenben" kezdetű versfordítása és a "Fény, te égi tébolyulat" kezdetű verse. Keltezés nélkül (papír, tinta, ceruza, kézírás, 4 oldal)

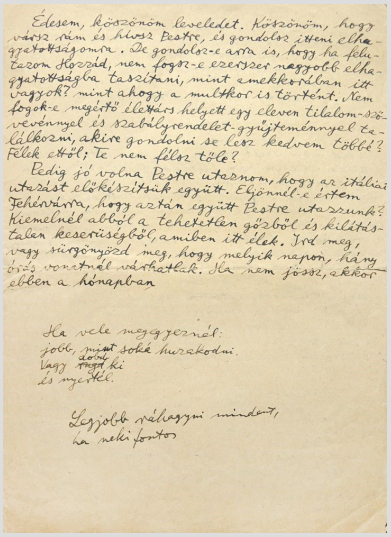

Édesem, köszönöm leveledet. Köszönöm, hogy vársz rám és hívsz Pestre, és gondolsz itteni elhagyatottságomra. De gondolsz-e arra is, hogy ha feltázom Hozzád, nem fogsz-e ezerszer nagyobb elhagyatottságba taszítani, mint amekkorában itt vagyok? mint ahogy a multkor is történt. Nem fogok-e megértő élettársi helyett egy eleven tilalom-szövevénnyel és szabályrendelet-gyűjteménnyel találkozni, akire gondolni se lesz kedvem többé? Félek attól; te nem félsz tőle?

Pedig jó volna Pestre utaznom, hogy az itáliai utazást előkészítsük együtt. Elgönnél-e értem Tehérvárra, hogy aztán együtt Pestre utazzunk? Kiemelnél abból a tehetetlen gőzből és kilátástalan keserűségből, amiben itt élek. Írd meg, vagy sürgönyözd meg, hogy melyik napon, hány órás vonatnál várhatlak. Ha nem jössz, akkor ebben a hónapban

Ha vele megegyezsz:
jobb, mint sokat huzakodni.
Vagy ~~[illegible]~~ dönt ki
és nyertél.

Legjobb választani mindent,
ha neki fontos

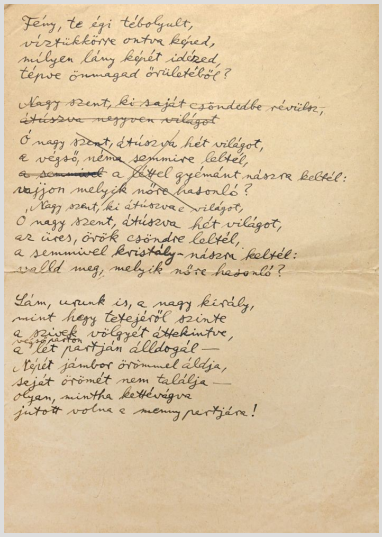

Fény, te égi tébolyult,
víztükörre ontva kőned,
milyen lány képét idézed
tépve önmagad örültéből?

Nagy szent, ki saját csöndedbe révülsz,
~~ötösszu negyven világot~~

Ó nagy szent, ötösszu hét világot,
e vegső néma semmire leltél,
~~és semmivel~~ a kétel gyémánt nászra keltél:
vajjon melyik nőre hasonló?

Nagy szent, ki ötösszu világot,
Ó nagy szent, ötösszu hét világot,
az üres, örök csöndre leltél,
a semmivel kristály-nászra keltél:
valld meg, melyik nőre hasonló?

Lám, nagyok is, a nagy királyok,
mint hegy tetejéről szinte
a szivek völgyét áttekintve,
~~[illegible]~~
a lét pártján álldogál —
képét jámbor örömmel áldja,
saját örömét nem találja —
olyan, mintha kettévágva
jutott volna e mennyperjére!

8) Weöres Sándor (Szombathely, 1913 – Budapest, 1989) "Édesem, köszönöm leveledet" kezdetű autográf levéltervezete, továbbá a "Barátom, tudok arról az aljasságról, amit elkövettél" kezdetű levéltervezete, továbbá az "Igen bíztam a Mindenható Istenben" kezdetű versfordítása és a "Fény, te égi tébolyulat" kezdetű verse. Keltezés nélkül (papír, tinta, ceruza, kézírás, 4 oldal)

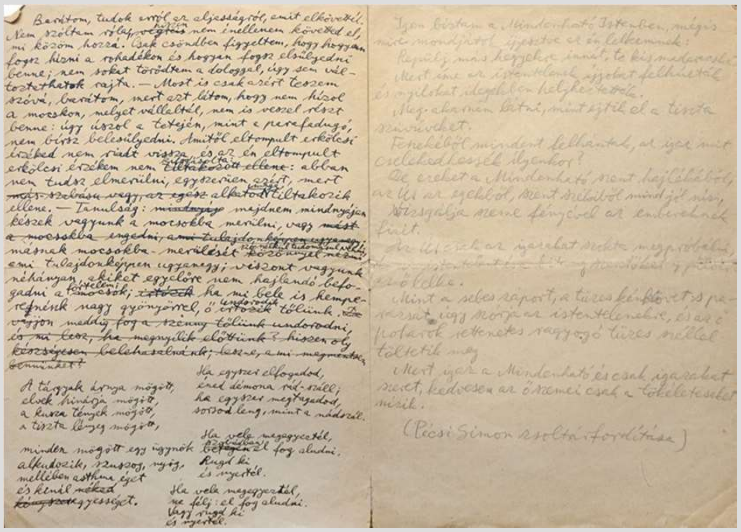

9) Weöres Sándor (Szombathely, 1913 – Budapest, 1989) "Soha" címmel és "Bármennyire is eltaszítva örök körülmények közé / Egy hajótörés mélyéből" alcímmel induló autográf kézirata. Keltezés nélkül. (papír, ceruza, kézírás, 20 oldal)

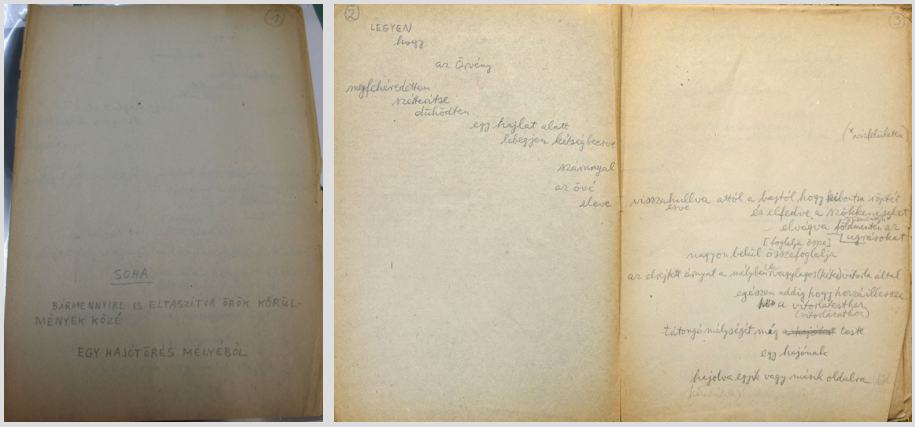

9) Weöres Sándor (Szombathely, 1913 – Budapest, 1989) "Soha" címmel és "Bármennyire is eltaszítva örök körülmények közé / Egy hajótörés mélyéből" alcímmel induló autográf kézirata. Keltezés nélkül.
(papír, ceruza, kézírás, 20 oldal)

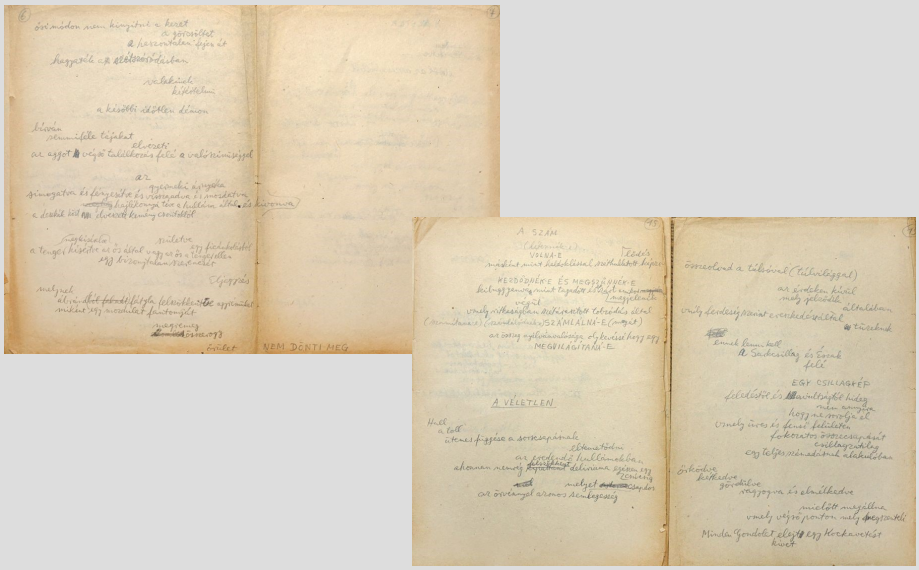

10) Weöres Sándor (Szombathely, 1913 – Budapest, 1989) "Szívemből tépem ezt a dalt, / mint Reviczky, ne hidd, hogy élek" kezdetű versének autográf kézirata. Keltezés nélkül (papír, ceruza, kézírás, 2 oldal)

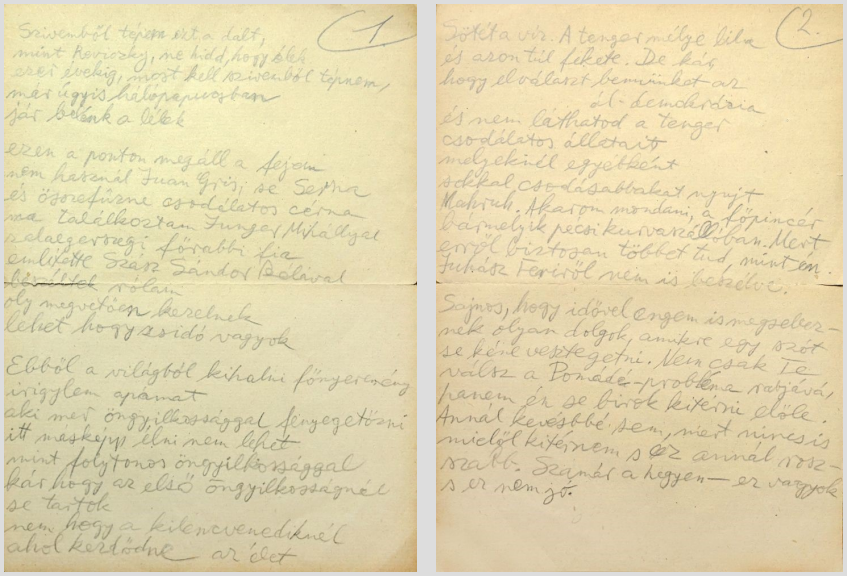

11) Weöres Sándor (Szombathely, 1913 – Budapest, 1989) saját kézzel írt "Verstanának" "Dactylus, anapaestus, prokeleus–matikus és molossus" kezdetű 8. lapjának autográf kézirata. Kelt: 1956. június 3.) (papír, tinta, kézírás, 1 oldal) Keltezés nélkül (papír, tinta, kézírás, 1 oldal)

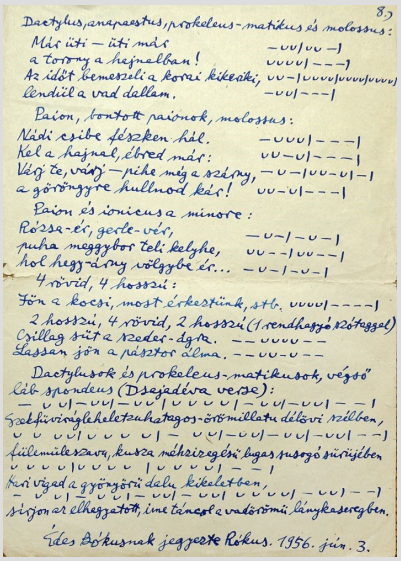

8.)

Dactylus, anapaestus, prokeleus-matikus és molossus:

Már üti – üti már — ∪∪|∪∪ –|
a torony a hajnalban! ∪∪∪∪| – – –|
Az időt bemeszeli a korai kikeiki, ∪∪ –|∪∪∪∪|∪∪∪∪|∪∪∪|
lendül a vad dalam. – ∪∪| – – –|

Paion, bontott paionok, molossus:

Nádi csibe fészken hál. – ∪∪∪| – – –|
Kél a hajnal, ébred már: ∪∪ – ∪| – – –|
Vérj te, vérj – pike még a szárny, – ∪ – |∪∪ – ∪| – |
a görönggyre hullnod kell! ∪∪ – ∪| – – –|

Paion és ionicus a minore:

Rossza-ér, gerle-vér, – ∪ – | – ∪ – |
puha meggybor téli kelyhe, ∪∪ – – |∪∪ – – |
hol hegy-árny völgybe ér... – ∪ – | – ∪ – |

4 rövid, 4 hosszú:

Jön a kocsi, most érkezünk, stb. ∪∪∪∪| – – – –|

2 hosszú, 4 rövid, 2 hosszú (1 rendhagyó szótaggal)

Csillag süt a vezeder-ágra. – – ∪∪∪∪ – –
Lassan jön a pásztor álma. – – ∪∪ – ∪ – –

Dactylusok és prokeleus-matikusok, végső lib spondeus (Dsejadéva verse):

– ∪ ∪| – ∪∪| – ∪∪| – ∪ ∪ ∪ ∪| – ∪ ∪| – ∪∪| – – |
szakfirinyálkeletszakhatagos-örömillatu délszíri szélben,
– ∪ ∪ ∪∪|∪ ∪ ∪ ∪| – ∪ ∪|–∪∪| – ∪∪| –∪∪| – –|
fülemüleszavu, kusza néhézegbési bigas, susogó sürüjében
∪ ∪ ∪ ∪ ∪|∪ ∪ ∪ ∪ |∪ ∪ ∪ ∪| – – |
kri vigad a gyöngyös delu kikeletben,
– ∪ ∪| – ∪ ∪| – ∪∪| – ∪∪| ∪ ∪ ∪ ∪| – ∪ ∪| – –|
sirjon az elhegzatott, ime táncol a vadörömü bingkaserengben.

Édes Dókusnak jegyezte Rókus. 1956. jún. 3.

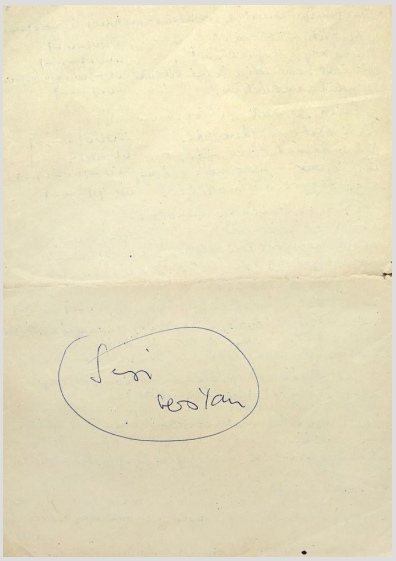

12) Fordító: Weöres Sándor (Szombathely, 1913 – Budapest, 1989): Percy Bysshe Shelley (1792-1822) Prometheus szabadulása című dráma – részlet, 1985 előtt (papír, tinta, kézírás, gépelt, 53 oldal)

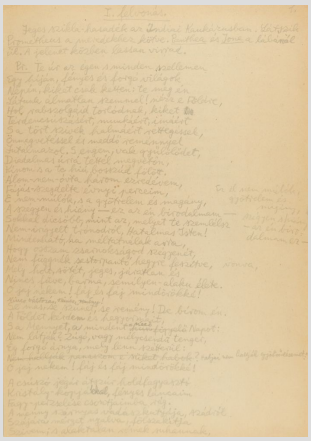

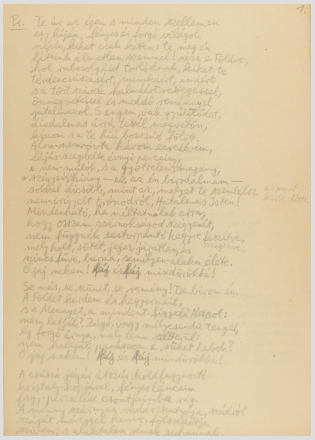

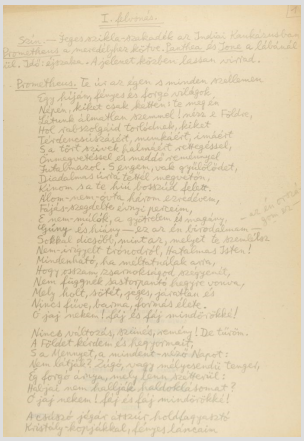

13) Fordító: Weöres Sándor (Szombathely, 1913 – Budapest, 1989): Percy Bysshe Shelley: Prometheus szabadulása. Lírai dráma négy felvonásban. [A teljes dráma.] (papír, tinta, kézírás, gépelt, 102 lap)

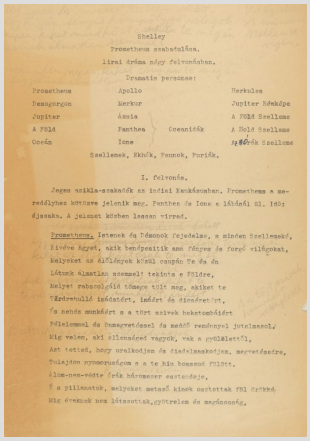

Shelley

Prometheus szabadulása.

Lírai dráma négy felvonásban.

Dramatis personae:

Prometheus	Apollo	Herkules
Demogorgon	Merkur	Jupiter Rémképe
Jupiter	Ázsia	A Föld Szellemei
A Föld	Panthea Oceanidák	A Hold Szellemei
Óceán	Ione	Az órák Szellemei

Szellemek, Rhók, Faunok, Furiák.

I. felvonás.

Jeges szikla-szakadék az indiai Kaukázusban. Prometheus a meredélyhez kötözve jelenik meg. Panthea és Ione a lábánál ül. Idő: éjszaka. A jelenet közben lassan virrad.

Prometheus. Istenek és Démonok fejedelme, s minden Szellemek, Élőnek egyet, akik bendegeszitik azt fényes és forgó világokat, helyeket az árfények körül csupán Te és én Látunk élnatlan szemmel! tekintsz e Földre, Melyet rabszolgáid tömege tölt meg, akiket te Térdrenulló imádatért, imáért és dicséretért, S nehéz munkáért s a tört szivek hekatombáért Félelemmel és Átkozódással és mély rendeznyel jutalmazol, Míg velem, aki ellenszéd vagyok, vak a gyűlöletről, Azt tetted, hogy uralkodjon és diadalmaskodjon, megvetésére, Tulajdon szomorúságom s a te hiu bosszud felett. Átok-nem-érdte órák háromszor esztendője, S a pillanatok, melyeket messzi kinek osztottak fel sötétek Míg évszakok nem látszottak,gyötrelem és megdöbbenés,

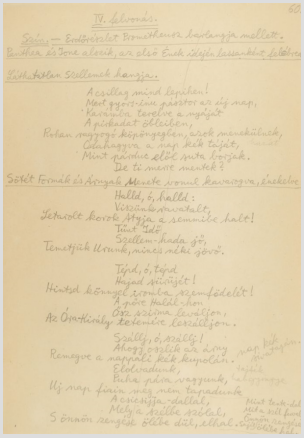

IV. felvonás.

Szikla — Erdőrövelet Prometheusz bástyája mellett.

Panthea és Ione alszik, az első Ének Szépe lassan kibújik fülkéjéből.

Szellemek hangja.

A csillag mind lepihen!
Mert gyors-lábu pásztor az éj nap,
Kárminra festve a nyugtát
A piskadat öltözetén,
Potan nyugszik képzőgepben, azok munkálnak,
Otahagyva a nap kék tajtát,
Mint párduc elől suta bojtok.
De ti mind munkát!

Sötét Formák és Árnyak Menete vonul kavargva, énekelve

Halld, ó, halld:
Vizzáng-munkát!
Setszolt korszk Atyja, a semmiké halt!
Tünt Idő,
Szellem-hada jő,
Temetjük Urunk, minket neki györö.

Tépd, ó, tépd
Hegyed szivét!
Hintsd könnyed szomja szemfödelét!
A pócz Halál-hon
Az Óra-Kincsy kezeiket leráljon.

Szálljon, ó, szálljon!
Ahogy pajzsát az árny
Remegve a napparól kék kupolán.
Elolvadunk,
Futva gyám vagyunk,
Uj nap fénye nap nem tapadunk
A csesztja-dallal,
Melyet a szélbe szétlak,
S örökön zengik ölbe dél, elhal.

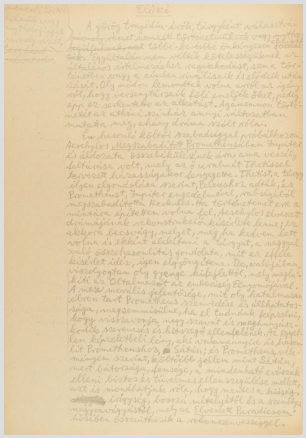

Előszó

A görög tragédia régi, tragikusnak nevezhető hősmondái mind az Istenek és az emberek szembenállásáról szólnak. Ugyanilyen nem ellék szembenállásunk az élet és az szétszakadás megszokott, azon a tény alapszik, hogy a szabadság és az igazság szétszakadt. Oly módon lemondtak volna arról az igazságról, hogy vezessék hősmondák lett szellőzött élet, pedig ugy az az igazságtalanságnak és az elkerülhetetlenségnek tűnt az az ókori szinházi anyagi utbiztosítóan mutatta meg, ahogy drámai szót szólt róla.

Ez hasonló módon szabadsággal próbálkozom Aeschylos megszabadított Prometheuszában. Tragédiát és allocsata, szintszakadásnak ám ama vezérlő feltétele volt, mely az e szakmát Tartalmaz fogyszott hibaszigetben. Ugyanígy. Tehát, úgy éljen elgondolom szerint, Prometheus a szabadítás, és Prometheus? Jupiter erőszakszerű, rabszolgák magszabadítja. Ha hallod, hi. Tűzkőhegyet ott a mélyére, ajtóban volna fel, szétszórt elszórt drámájának szakontrakció-kiszálnak lenne; az ekkora lesszorgó, melyet, mely ha kedvem lett volna az ékkor alakítani a. Tényét, a nappal való összehasonlítás gondolta, mint az éjféle kiszélet adta, igen elgondolom. Az valójában vonzódogyom egy gyenge kalapáccsal, mely magát kiöli az Ötletkonyvet az embrió Rengeteg. A mese mérlés gyárfoszége, mint egy hatalmas jelvény Tűzt Prometheus szinszélére és elkhatosjogja, megszemléltnek, ha el fuvunk fogalom, hogy vizsgaszja nagy szavát és megfuvunk. Kerülő szavunkat és hősszegő ellenfeltűnik. Az egyetlen kipedetkétel lány, aki valóban szyúr az hősön. Lit Prometheuszhoz, a Szikla; és Prometheuszt, vele mingen szavak, és tűnik jellem mint Szikla, mert fuhatatlan, fonnyu, a mondatokat ezeknek ellenőrizte és tüvelmagellenszegülése nulla, azt is mondhatjuk róla, hogy mentes a hősöktől. Az szinpadi nyugszik, mely az illusztrál Prometheuszt hiszben szemléltesse a rabszemszerűséget.

KJB / 2022.07.07.

13) Fordító: Weöres Sándor (Szombathely, 1913 – Budapest, 1989): Percy Bysshe Shelley: Prometheus szabadulása. Lírai dráma négy felvonásban. [A teljes dráma.] (papír, tinta, kézírás, gépelt, 102 lap)

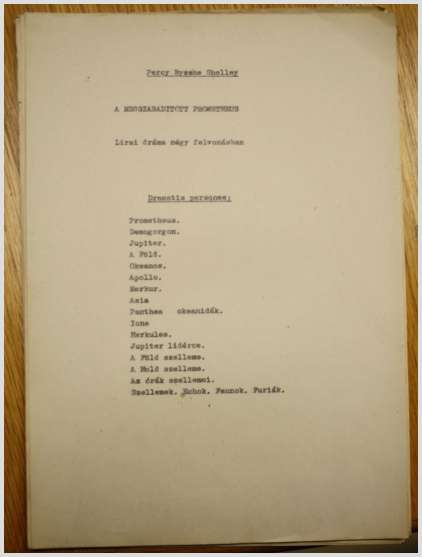

Percy Bysshe Shelley

A MEGSZABADÍTOTT PROMETHEUS

Lírai dráma négy felvonásban

Dramatis personae:

Prometheus.
Demogorgon.
Jupiter.
A Föld.
Oceanos.
Apollo.
Merkur.
Asia
Panthea okeanidák.
Ione
Herkules.
Jupiter lidérce.
A Föld szellemei.
A Hold szellemei.
Az órák szellemei.
Szellemek, Rhókok. Faunok. Furiák.

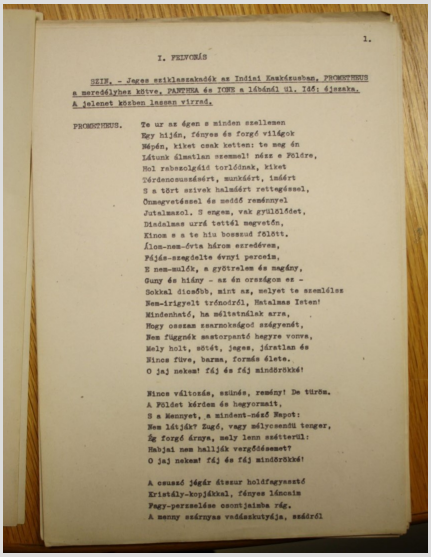

1.

I. FELVONÁS

SZIK. – Jeges sziklaszakadék az Indiai Kaukázusban. PROMETHEUSZ a meredélyhez kötve. PANTHEA és IONE a lábánál ül. Idő: éjszaka. A jelenet közben lassan virrad.

PROMETHEUSZ. Te ur az égen s minden szellemen
Egy hijján, fényes és forgó világok
Népén, kiket csak ketten: te meg én
Látunk élnatlan szemmel! néz e Földre,
Mel rabszolgáid torlódnak, kiket
Térdencsuszásért, munkáért, imáért
S a tört szivek halmáért rettegéssel,
Átkozódással és mély rendenyel
Jutalmazol. S engem, vak gyűlöldét,
Diadalmas urrá tettél megvetén,
Kinom s a te hiu bosszud felett.
Átok-nem-évta három ezredéves,
Réjda-szegdelte évnyi percnis,
E nem-mulék, a gyötrelem és magány,
Guny és hiány – az én országom ez –
Sokkal dicsőbb, mint az, melyet te szemlélsz
Nem-irigyelt trónodról, Hatalmas Isten!
Mindenható, ha méltatnálak arra,
Hogy ossza szarmoknégod szégyenét,
Nem függnék asztorpanté hegyre vonva,
Mely holt, sötét, jeges, járatlan és
Nincs füve, barma, formás élete.
O jaj nekem! fáj és fáj mindörökké!

Nincs változás, szünés, remény! De türöm.
A Földet kérdem és hegyormait,
S a Menyet, a mindent-néző Napot:
Nem lélják? Égő, vagy mélycsendü tenger,
Ig forgó árnya, mely lenn szétterül:
Hahjai nem halljék vergődésemet?
O jaj nekem! fáj és fáj mindörökké!

A csusz jégár ösztur holdfagyasztó
Kristály-kopjákkal, fényes láncaim
Fagy-perzselése csontjaimba rág.
A menny szárnyas vadászkutyája, szádról